

[Søren Olesen.]

den Retning, vil jeg mene, at vi kan yde vor Støtte.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Jeg er i Stand til at takke samtlige Ordførere, naturligvis fortrinsvis de Ordførere, som har været enige i de Grundbetragtninger, jeg har fremført, men dernæst ogsaa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne Hr. Strøm, fordi det ikke har været ham muligt sagligt at imødegaa den Redegørelse, der blev forelagt Folketingsudvalget den 25. Juni i Aar, og som jo stort set staar ved Magt fremdeles. Læser man den igennem, vil ingen kunne benægte, at der er sket væsentlige Forbedringer over for samtlige Rentemodtagere, baade de gamle og Invaliderne, og der er sket Forbedringer socialt set paa en helt anden Maade end før over for de arbejdsløshedsforsikrede. I øvrigt, naar vi taler om Arbejdsløshed, saa har vi jo oplevet en Sommer med en Rekordbeskæftigelse som ingen Sinde før; saa sent som i Dag udviser den Statistik, jeg har faaet, at vi har en Arbejdsløshed paa mellem en Trediedel og en Fjerdedel af, hvad den var i Fjor ved samme Tid. Dertil kommer, at i samme Øjeblik man hæver Rentebeløbet, saa medfører det automatisk større Beløb for de kronisk syge, for alle de kommunehjælpsunderstøttede.

Jeg har selv peget paa det lille Omraade, som er tilbage, og som et Embedsmandsudvalg arbejder med. Saa snart dette Udvalg er færdigt, skal der hurtigt blive truffet Beslutning om at bringe disse Forhold i Orden. Jeg tror altsaa, vi bliver nødt til med en lille Lovændring at forbedre Forholdene lidt for de enligt stillede Kvinder med Børn, der er Tale om; det har jeg min Opmærksomhed henvendt paa.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse have Lov til at gøre opmærksom paa, at Rigsdagen jo først blev hjemsendt hen i August, og at der har været et stort Arbejde med at sætte hele denne Lovgivning i Gang, og naar man spørger mig om forskellige Erfaringer angaaende den nye Rentelov, ja, saa maa jeg sige, at vi har kun ganske faa Erfaringer, eftersom Loven kun har haft Gyldighed fra 1. Juli.

Vi har faaet en Række Breve. Der er nogle af dem, der udtrykker Utilfredshed — det er for Resten fra dem, der tidligere har skrevet til os og ogsaa dengang var utilfredse. Saa er der ogsaa kommet Breve fra en Række Mennesker, som skriver, om det kan være rigtigt, at de skal have saa mange

Penge, og som slutter: **Bare I kan blive ved at give os saa mange!** Der er altsaa to Slags: dem, der skrev til os før Revisionen af Lovene og som skriver fremdeles, og dem, der har en lidt anden Vurdering af Lovene, end de to yderliggaaende Partiers Ordførere har givet Udtryk for i Dag.

Dernæst vil jeg sige, at naar Loven kun har haft Gyldighed i 3—4 Maanedes, og det nye Pristal end ikke er kommet, og der er en afgørende Prisregulering i selve Lovgivningen, maa man baade fra det socialdemokratiske og det kommunistiske Parti tage den en lille Smule med Ro, som man gjorde i gamle Dage, da det var andre, der sad som Arbejds- og Socialministre; dengang masede man ikke paa og sagde, at man skulde kikke ind bag ved og se, hvad der eventuelt kunde komme.

Jeg har kun en Bemærkning yderligere at gøre til det følgende Lovforslag. Jeg holder mig her udelukkende, saa vidt muligt, til det foreliggende Forslag. Rabatkortordningen er vi kommet af med. Det ærede Medlem Hr. Søren Olesen sagde, det var en daarlig Ordning — og det var en daarlig Ordning. Vi fik Masser af Henvendelser fra Modtagerne, hvori Rabatkortene blev kaldt for Fattigattester, og hvori man bad om at blive af med dem. Hvis jeg havde stillet her med et Rabatkortordningsforslag, er jeg tilbøjelig til at tro, at Ordføreren for det socialdemokratiske Parti og Ordføreren for det kommunistiske Parti vilde være gaaet strengt i Rette med saadanne Lapperier. Nej, Forudsætningen for de Forbedringer, der blev gennemført i forrige Samling, var netop, at man skulde arbejde sig ud af det og naa frem til andre og mere sunde Forhold, og jeg tror nok, man bliver nødt til at vente og se, hvordan det hele udvikler sig. Jeg kan godt sige, at jeg ikke er saa naiv at tro, at man med de Revisioner af de forskellige Love, vi gennemførte i Fjor, har skabt noget, der bliver staaende for Tid og Evighed, og som der ikke skal ændres ved. Der kan meget vel komme til at foreligge Ting, som gør det paakrævet at ændre forskellige Steder — det er levende Ting, man her beskæftiger sig med.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, som har haft Anfægtelser — jeg tror saagar, han har haft under Overvejelse at stille et Mistillidsvotum til mig —, at det kan jeg ikke tage saa tungt paa. Jeg kunde ogsaa se paa det ærede Medlems Ansigt, da han udslyngede denne Trusel, at han dog endnu kun var paa Overvejselernes Stadium, og det er jeg